

Знамъ, цѣлий свѣтъ да викне противъ мене,
едничка ти не ще повѣрвашъ,
че твоео дете — което въвъ молитвата си вечеръ не забравяше
ни котката, ни кучето, ни идиота-просякъ —
е станало несретникъ, скитникъ, празенъ вѣтрогонѣцъ . . .

И нека всичко лошо да е истина —
да съмъ затынала до шия въ грѣхове и горестъ,
да съмъ загубила и себе си, и близкитѣ, и Бога —
но тебе все така обичамъ, майко, много,
и спомня ли те, въ мигъ сърдцето ми отново става чистото
сърдце на твоео дете!